

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 179 (XXIII) — Nr. 635

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 6 septembrie 2011

SUMAR

	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 683 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. 1, art. 261 alin. 1 pct. 6 și art. 281 ¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă	2–3
Decizia nr. 710 din 31 mai 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	3–4
Decizia nr. 830 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente	5–6
Decizia nr. 835 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	6–7
Decizia nr. 836 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (6) lit. e), art. 10 lit. h ¹) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale	8–9
Decizia nr. 842 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) și alin. (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	10–11
Decizia nr. 847 din 23 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății	11–13
Decizia nr. 891 din 30 iunie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă	13–14
Decizia nr. 948 din 7 iulie 2011 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă	14–16

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 683

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. 1, art. 261 alin. 1 pct. 6 și art. 281¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror
Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. 1, art. 261 alin. 1 pct. 6 și art. 281¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jane Reason și David Morley în Dosarul nr. 504/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 19 februarie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 504/112/2009, **Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. 1, art. 261 alin. 1 pct. 6 și art. 281¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă.**

Excepția a fost ridicată de Jane Reason și David Morley într-o cauză având ca obiect soluționarea unei acțiuni privind lămurirea dispozitivului unei sentințe.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, întrucât nu precizează în mod clar ce presupune dispozitivul unei hotărâri judecătorești, iar în lipsa clarificării acestui aspect, justițiabilul nu are cum să își formuleze susținerile în calea de atac, prin raportare la dispozitivul hotărârii. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozitivul unei hotărâri judecătorești trebuie să cuprindă soluția la toate cererile invocate de către părți, indiferent dacă acestea sunt formulate pe cale principală, incidentală sau pe cale de excepție. În practică, din modul sumar în care apare dispozitivul unei hotărâri, nu rezultă în mod clar ce anume a pronunțat instanța de judecată.

Tribunalul Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal consideră, în principal, că excepția de neconstituționalitate este inadmisibilă, aceasta vizând probleme de interpretare și aplicare a legii și, în subsidiar, că este neîntemeiată, având în vedere că vizează norme de procedură care sunt edictate de legiuitor în virtutea art. 126 alin. (2) din Constituție.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că dispozițiile legale criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 258 alin. 1, art. 261 alin. 1 pct. 6 și art. 281¹ alin. 1 din Codul de procedură civilă, prevederi care au următorul conținut:

— Art. 258 alin. 1: *„După ce s-a întrunit majoritatea, se va întocmi de îndată dispozitivul hotărârii care se semnează, sub sancțiunea nulității, de către judecătorii și în care se va arăta, când este cazul, opinia separată a judecătorilor aflați în minoritate.”;*

— Art. 261 alin. 1 pct. 6: *„Hotărârea se dă în numele legii și va cuprinde: [...] dispozitivul.”;*

— Art. 281¹ alin. 1: *„În cazul în care sunt necesare lămuriri cu privire la înțelesul, întinderea sau aplicarea dispozitivului hotărârii ori acesta cuprinde dispoziții potrivnice, părțile pot cere instanței care a pronunțat hotărârea să lămurească dispozitivul sau să înlăture dispozițiile potrivnice.”*

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți, ale art. 124 privind înfăptuirea justiției, precum și prevederilor art. 1 paragraful 1 din Protocolul adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că aspectele semnalate de autorii excepției privesc chestiuni de interpretare și aplicare a legii de către instanța de judecată. De asemenea, din examinarea excepției de neconstituționalitate, rezultă că autorii acesteia solicită modificarea și completarea dispozițiilor legale criticate, fapt ce excedează competenței Curții Constituționale, întrucât, potrivit prevederilor art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 807 din 3 decembrie 2010, *„Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului”*.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 258 alin. 1, art. 261 alin. 1 pct. 6 și art. 2811 alin. 1 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Jane Reason și David Morley în Dosarul nr. 504/112/2009 al Tribunalului Bistrița-Năsăud — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 710

din 31 mai 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocar	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „United Shipping Agency” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 8.285/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.747D/2010.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Președintele dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 4.331D/2010, având ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași dispoziții de lege, excepție ridicată de Banca Transilvania — S.A..

La apelul nominal răspunde consilierul juridic al părții Societatea de Investiții Financiare Banat-Crișana — S.A. din Arad, lipsă fiind celelalte părți, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere obiectul excepțiilor de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 3.747D/2010 și nr. 4.331D/2010, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Consilierul juridic al părții Societatea de Investiții Financiare Banat-Crișana — S.A. din Arad consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Reprezentantul Ministerului Public consideră că sunt îndeplinite condițiile legale pentru conexare.

Curtea, în temeiul prevederilor art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, dispune conexarea Dosarului nr. 4.331D/2010 la Dosarul nr. 3.747D/2010, care a fost primul înregistrat.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul consilierului juridic al părții Societatea de Investiții Financiare Banat-Crișana — S.A. din Arad, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, deoarece excepția este nemotivată. De altfel, Curtea Constituțională, în jurisprudența sa constantă, a statuat că textele de lege criticate sunt constituționale.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, sens în care invocă jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 august 2010, pronunțată în Dosarul nr. 8.285/118/2010, **Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă și art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Societatea Comercială „United Shipping Agency” — S.R.L. din Constanța, într-o cauză având ca obiect suspendarea executării hotărârii adunării generale a asociaților.

Prin Încheierea din 1 octombrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.161/1.285/2010, **Tribunalul Comercial Cluj a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Banca

Transilvania — S.A. într-o cauză având ca obiect ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia arată că prin interdicția impusă de lege instanței investite cu soluționarea ordonanței de a nu face aprecieri asupra fondului cauzei, asupra situației de fapt și asupra dreptului dedus judecării se aduce atingere prevederilor art. 21 și art. 24 din Legea fundamentală. De asemenea, prin reglementarea procedurii ordonanței președințiale, care poate fi dată fără citarea părților, se creează riscul unei vădite defavorizări a uneia dintre părți în raport cu cealaltă.

Tribunalul Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Comercial Cluj arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul arată că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens face referire la jurisprudența Curții Constituționale în materie.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Textele criticate au următorul conținut:

— Art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă: *„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru*

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a art. 581 alin. 1 din Codul de procedură civilă și ale art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „United Shipping Agency” — S.R.L. din Constanța în Dosarul nr. 8.285/118/2010 al Tribunalului Constanța — Secția comercială, de contencios administrativ și fiscal, și de Banca Transilvania — S.A. în Dosarul nr. 3.161/1.285/2010 al Tribunalului Comercial Cluj.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 31 mai 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,

AUGUSTIN ZEGREAN

prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.”;

— Art. 133 alin. (1) din Legea nr. 31/1990: *„Odată cu intentarea acțiunii în anulare, reclamantul poate cere instanței, pe cale de ordonanță președințială, suspendarea executării hotărârii atacate.”*

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorii excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și art. 24 referitoare la dreptul la apărare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, în numeroase cauze, s-a pronunțat asupra textelor de lege criticate și a constatat că acestea sunt constituționale.

Astfel, prin Decizia nr. 426 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 11 iunie 2007, Curtea a reținut că dispozițiile criticate instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Totodată, Curtea a constatat că prin procedura de urgență instituită de art. 581 din Codul de procedură civilă nu numai că nu se aduce vreo îngrijădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 133 din Legea nr. 31/1990, prin Decizia nr. 209 din 14 aprilie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 528 din 22 iunie 2005, Curtea a statuat că dispozițiile art. 133 din Legea nr. 31/1990 sunt norme de procedură a căror stabilire este, potrivit prevederilor art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența autorității legiuitoare. De asemenea, prin Decizia nr. 107 din 14 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 318 din 10 aprilie 2006, Curtea a reținut că prin procedura reglementată de art. 133 din Legea nr. 31/1990 este posibilă, în calea de atac a recursului, și examinarea ordonanței de suspendare atât sub aspectul legalității, cât și al temeiniciei.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea acestei jurisprudențe, atât considerentele, cât și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 830

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de Tribunalul Satu Mare — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 92/296/2007.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă, arătând că problema ridicată este una de aplicare a legii și că, de altfel, deciziile Secretariatului Comisiei Centrale, constituit conform dispozițiilor Legii nr. 247/2005, pot fi atacate în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 16 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 92/296/2007, **Tribunalul Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989**, excepție ridicată de Tribunalul Satu Mare — Secția civilă, din oficiu, într-o cauză având ca obiect soluționarea recursului formulat împotriva sentinței prin care a fost respinsă cererea unei părți de constatare a nulității absolute a unui titlu de proprietate obținut în baza Legii fondului funciar nr. 18/1991.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se apreciază că excepția de neconstituționalitate invocată este întemeiată și se arată că cenzurarea, din nou, antițetic, a dreptului de proprietate al uneia dintre părțile unui litigiu, ulterior stabilirii, fie pe cale administrativă, fie pe cale judecătorească a aceluiași drept în favoarea acestei persoane, contravine dispozițiilor art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție, potrivit cărora „proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal, indiferent de titular”.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, potrivit încheierii de sesizare, dispozițiile art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989.

Din analiza dosarului, Curtea constată că, în realitate, sunt criticate dispozițiile art. 21 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 653 din 22 iulie 2005, și că, dintr-o eroare materială, Tribunalul Satu Mare — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 5 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 221/2009 privind condamnările cu caracter politic și măsurile administrative asimilate acestora, pronunțate în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, excepție ridicată de un alt autor (Poosz Alexandru) într-un alt dosar al aceleiași instanțe (Dosarul nr. 1.465/83/2010 al Tribunalului Satu Mare).

Art. 21 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 are următorul cuprins: „(1) Dacă, pe baza constatărilor Secretariatului Comisiei Centrale, aceasta stabilește că imobilul pentru care s-a stabilit plata de despăgubiri este restituibil în natură, prin decizie motivată va proceda la restituirea acestuia.

(2) Decizia de restituire în natură astfel emisă urmează regimul juridic prevăzut de art. 23 alin. (4) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, republicată.”

Se susține că textele criticate încalcă prevederile art. 44 alin. (1) și (2) din Constituție referitor la dreptul de proprietate privată.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată următoarele:

Fiind în situația reconstituirii dreptului de proprietate asupra unor imobile, în speță, potrivit Legii fondului funciar nr. 18/1991, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1 din 5 ianuarie 1998, în mod corect legiuitorul a reglementat restituirea în natură a imobilelor, pentru care a fost stabilită anterior plata unor despăgubiri, numai în măsura în care autoritatea administrativă competentă să aplice legea, respectiv Secretariatul Comisiei Centrale, pe baza analizelor efectuate, constată că imobilele în cauză sunt restituibile în natură. Or, faptul că un astfel de imobil face obiectul dreptului de proprietate privată al unei alte persoane, nemaiaflându-se în proprietatea statului la data constatărilor efectuate de Secretariatul Comisiei Centrale, face ca acest imobil să nu mai facă parte din categoria

celor restituibile în natură. În aceste condiții, nu se poate face aplicarea art. 21 din titlul VII al Legii nr. 247/2005, text al cărui conținut normativ nu se circumscrie ipotezei de speță. În consecință, Curtea constată că, deși textul legal criticat are legătură cu soluționarea cauzei, fiind temeiul de drept al cererii introductive în primă instanță, problema ridicată prin prezenta excepție vizează interpretarea și aplicarea legii.

Or, prerogativa interpretării înțelesului unei norme legale în scopul aplicării acesteia la situația de fapt dedusă judecătii

aparține exclusiv instanței de judecată. Modalitatea în care se interpretează și se aplică în cazuri concrete aceste prevederi legale nu intră în sfera de atribuții a Curții Constituționale. (A se vedea în acest sens Decizia nr. 836 din 26 mai 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 501 din 21 iulie 2009, și Decizia nr. 891 din 16 iunie 2009, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 517 din 28 iulie 2009.)

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 21 din titlul VII al Legii nr. 247/2005 privind reforma în domeniile proprietății și justiției, precum și unele măsuri adiacente, excepție ridicată de Tribunalul Satu Mare — Secția civilă, din oficiu, în Dosarul nr. 92/296/2007.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Cristina Teodora Pop

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 835

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alimentexp” — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 2.777/40/2009 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune

concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 12 iulie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 2.777/40/2009, **Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal a sesizat Curtea Constituțională pentru soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția de neconstituționalitate a fost invocată de Societatea Comercială „Alimentexp” — S.A. din Botoșani într-un dosar având ca obiect soluționarea unei cereri de recurs.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate consacră o procedură aberantă și excepțională de convocare a adunărilor generale ale acționarilor, fie ele ordinare sau extraordinare, și oferă posibilitatea unor acționari care dețin doar 5% din capitalul societății să pună în discuție, la momente inoportune pentru societate, conducerea acesteia sau deciziile luate anterior. O astfel de situație afectează dreptul de proprietate al acționarilor

majoritari, de fapt al tuturor acționarilor, care nu fac parte din grupul care dorește convocarea adunărilor generale.

De asemenea, procedura prevăzută de textul legal criticat, punând în discuție legitimitatea conducerii societății, afectează grav funcționarea societății comerciale, astfel fiind încălcate dispozițiile art. 45 din Constituția României.

Curtea de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 119 din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, cu modificările și completările ulterioare. Examinând motivele pe care se întemeiază excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie doar dispozițiile art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, care au următorul conținut: *„Consiliul de administrație, respectiv directoratul, convoacă de îndată adunarea generală, la cererea acționarilor reprezentând, individual sau împreună, cel puțin 5% din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel și dacă cererea cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării.”*

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (1) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Alimentexp” — S.A. din Botoșani în Dosarul nr. 2.777/40/2009 al Curții de Apel Suceava — Secția comercială, contencios administrativ și fiscal.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 836

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (6) lit. e), art. 10 lit. h¹) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (6) lit. e), art. 10 lit. h¹) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carl Reh Winery” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.326/332/2008 al Judecătoria Vânu Mare.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 18 decembrie 2008, pronunțată în Dosarul nr. 2.326/332/2008, **Judecătoria Vânu Mare a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a art. 4 alin. (6) lit. e), art. 10 lit. h¹) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Carl Reh Winery” — S.R.L. din București într-un dosar având ca obiect soluționarea unei plângeri formulate împotriva procesului-verbal de sancționare a unei contravenții.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece aduc atingere gravă vieții particulare a angajaților, care ar trebui să fie respectată, inclusiv în timpul orelor de lucru, a dreptului de proprietate privată asupra banilor personali, constituind o restrângere nepermisă a exercițiului unor drepturi fundamentale.

Judecătoria Vânu Mare apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 4 alin. (6) lit. e), art. 10 lit. h¹) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din data de 21 ianuarie 2005, care au următorul conținut:

— Art. 4 alin. (6) lit. e): *„Utilizatorii de aparate de marcat electronice fiscale sunt obligați:*

e) să înregistreze banii personali deținuți de angajați și/sau de administratorul unității într-un registru special întocmit în acest sens și să introducă, la începutul fiecărei zile, în aparatele de marcat electronice fiscale soldul inițial reprezentând monedele/bancnotele divizionare necesare pentru a da restul clientului.”;

— Art. 10 lit. h¹): *„nerespectarea de către utilizatorii aparatelor de marcat electronice fiscale a obligațiilor prevăzute la art. 4 alin. (6) lit. e);”;*

— Art. 11 alin. (1) lit. b): *„Amenzile pentru contravențiile prevăzute la art. 10 se aplică operatorilor economici, cu excepția celor prevăzute la art. 10 lit. d), astfel: [...]*

b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 40.000 lei.”;

Anterior sesizării Curții, prevederile art. 4 alin. (6) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 fuseseră abrogate prin art. I pct. 2 din Legea nr. 264/2008 pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 14 noiembrie 2008.

De asemenea, dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 au fost modificate prin art. I pct. 4 din Legea nr. 52/2009 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 224 din 7 aprilie 2009, și au în prezent următorul conținut: *„b) faptele prevăzute la art. 10 lit. a), b), h¹), i), j), l) și m) se sancționează cu amendă de la 8.000 lei la 10.000 lei.”;*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 26 privind viața intimă, familială și privată, art. 44 privind dreptul de proprietate privată și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că a fost sesizată cu excepția de neconstituționalitate

a dispozițiilor art. 4 alin. (6) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, dispoziții care erau abrogate la data sesizării instanței de contencios constituțional.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 Curtea Constituțională și-a reconsiderat jurisprudența cu privire la sintagma „*în vigoare*” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, constatând că aceasta este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Astfel, Curtea a statuat că „se poate solicita controlul de constituționalitate numai al acelor dispoziții legale care, în cazuri concrete, sunt incidente pentru soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor, legi sau ordonanțe în ansamblu ori doar anumite reglementări din cuprinsul acestora. Instituirea acestei proceduri de control al constituționalității legii aplicabile în cauza dedusă judecării instanței de fond, ca modalitate de acces la justiție, implică în mod necesar asigurarea posibilității de a o utiliza pentru toți cei care au un drept, un interes legitim, capacitate și calitate procesuală. **Condiția ca dispoziția legală criticată pentru neconstituționalitate să aibă legătură cu soluționarea cauzei este, evident, necesară, dar și suficientă.**”

Curtea a mai constatat că „prin aplicarea rigidă a condiției ca legea sau ordonanța să fie «*în vigoare*» la data ridicării excepției, ca și la data soluționării acesteia de Curtea Constituțională, se înlătură de la controlul de constituționalitate dispozițiile legale determinante în soluționarea cauzei”.

Curtea reține că dispozițiile art. 4 alin. (6) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 instituiască anumite obligații pentru utilizatorii de aparate de marcat electronice fiscale care, în caz de nerespectare, erau sancționați prin aplicarea unor amenzi contravenționale.

Așadar, Curtea constată că, deși nu mai sunt în vigoare, dispozițiile art. 4 alin. (6) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 își produc în continuare efectele juridice. Astfel, prevederile legale criticate constituie temeiul juridic al procesului-verbal prin care s-a constatat contravenția și s-a aplicat sancțiunea contravenientului, proces-verbal care este contestat în justiție, plângerea petentului-contravenient constituind obiectul cauzei civile în care a fost invocată excepția de neconstituționalitate. În acest caz, Curtea are competența de

a controla constituționalitatea dispozițiilor legale ale art. 4 alin. (6) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, chiar dacă ele nu mai sunt în vigoare la data pronunțării prezentei decizii, urmând ca instanța judecătorească să decidă cu privire la succesiunea în timp a normelor aplicabile în materie contravențională, cu respectarea principiului constituțional consacrat de art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, potrivit căruia „*Legea dispune numai pentru viitor, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile.*”

În ceea ce privește modificarea operată cu privire la dispozițiile art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, Curtea reține că noile dispoziții preiau soluția criticată de autorul excepției, astfel încât urmează a se pronunța asupra acestora.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (6) lit. e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999, Curtea constată că susținerile autorului acesteia sunt neîntemeiate.

Dispozițiile legale criticate nu reprezintă decât reglementarea unei situații care, în practică, este de natură să conducă la evaziune fiscală. În cazul de față, condițiile impuse de legiuitor nu încalcă prevederile constituționale invocate de autorul excepției de neconstituționalitate.

Aceeași concluzie se impune și în privința dispozițiilor art. 10 lit. h¹), precum și ale art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999.

Curtea mai reține că prin Decizia nr. 1.255 din 25 noiembrie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 114 din 25 februarie 2009, a statuat că stabilirea unei contravenții și sancționarea acesteia cu amendă reprezintă o opțiune legitimă a legiuitorului, care dă expresie preocupării statului pentru a asigura libertatea comerțului, protecția concurenței loiale și crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție. De asemenea, Curtea a constatat că dispozițiile legale criticate reprezintă norme coercitive, instituind sancțiuni contravenționale pentru operatorii economici care nu respectă dispozițiile legale referitoare la justificarea sumelor de bani găsite la punctele de vânzare aparținând operatorilor economici. Consecința încălcării acestor dispoziții legale o constituie confiscarea sumelor a căror proveniență nu poate fi justificată.

Întrucât criticile de neconstituționalitate privesc, în esență, aceleași aspecte și având în vedere că nu au intervenit elemente noi, de natură să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale, considerentele și soluția deciziei menționate își păstrează valabilitatea și în cauza de față, inclusiv în privința dispozițiilor art. 11 alin. (1) lit. b).

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 4 alin. (6) lit. e), art. 10 lit. h¹) și art. 11 alin. (1) lit. b) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 28/1999 privind obligația operatorilor economici de a utiliza aparate de marcat electronice fiscale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Carl Reh Winery” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 2.326/332/2008 al Judecătoriei Vânu Mare.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 842

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) și alin. (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale

Augustin Zegrean	— președinte
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Iulia Antoanella Motoc	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Fabian Niculae	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) și alin. (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprodexim” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.694/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 și ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (7) din aceeași lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 4 mai 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.694/3/2010, **Tribunalul București — Secția a VI-a comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate art. 237 alin. (1) lit. b) și alin. (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale.**

Excepția a fost invocată de Societatea Comercială „Comprodexim” — S.R.L. din București, într-un dosar având ca obiect numirea unui lichidator judiciar.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile legale criticate aduc atingere bunei funcționări a societăților comerciale și dreptului asociaților de a realiza activități comerciale.

De asemenea, se menționează că dispozițiile Legii nr. 302/2005 pentru modificarea și completarea Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale își produc efectele retroactiv asupra prevederilor din actele constitutive care respectau dispozițiile legale în vigoare la momentul constituirii societății.

Tribunalul București — Secția a VI-a comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 237 alin. (1) lit. b) și alin. (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004, care au următorul conținut:

— Art. 237 alin. (1) lit. b) și alin. (7): „(1) *La cererea oricărei persoane interesate, precum și a Oficiului Național al Registrului Comerțului, tribunalul va putea pronunța dizolvarea societății în cazurile în care: [...]*

b) societatea care nu a depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului. [...]

(7) Dacă în termen de 3 luni de la data rămânerii irevocabile a hotărârii judecătorești de dizolvare nu se procedează la numirea lichidatorului, judecătorul delegat, la cererea oricărei persoane interesate, numește un lichidator de pe Lista practicienilor în reorganizare și lichidare, remunerarea acestuia urmând a fi făcută din averea persoanei juridice dizolvate sau, în cazul lipsei acesteia, din fondul de lichidare constituit în temeiul Legii nr. 64/1995 privind procedura reorganizării judiciare și a falimentului, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

Ulterior sesizării Curții Constituționale, lit. b) a alin. (1) al art. 237 a fost abrogată prin art. III lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 37/2011 pentru modificarea și completarea Legii contabilității nr. 82/1991 și pentru modificarea altor acte normative incidente, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 285 din 22 aprilie 2011.

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (4) privind statul român, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii civile, art. 16 privind egalitatea în drepturi, art. 23 teza a doua privind libertatea individuală, art. 52 alin. (1) privind dreptul persoanei vătămate de o autoritate publică și art. 53 privind restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, Curtea constată că, ulterior sesizării sale, acestea au fost abrogate.

Prin Decizia nr. 766 din 15 iunie 2011 Curtea Constituțională și-a reconsiderat jurisprudența cu privire la sintagma „în vigoare” din cuprinsul dispozițiilor art. 29 alin. (1) și ale art. 31 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, constatând că aceasta este constituțională în măsura în care se interpretează în sensul că sunt supuse controlului de constituționalitate și legile sau ordonanțele ori dispozițiile din legi sau din ordonanțe ale căror

efecte juridice continuă să se producă și după ieșirea lor din vigoare.

Astfel, Curtea a statuat că „se poate solicita controlul de constituționalitate numai al acelor dispoziții legale care, în cazuri concrete, sunt incidente pentru soluționarea litigiilor aflate pe rolul instanțelor, legi sau ordonanțe în ansamblu ori doar anumite reglementări din cuprinsul acestora. Instituirea acestei proceduri de control al constituționalității legii aplicabile în cauza dedusă judecării instanței de fond, ca modalitate de acces la justiție, implică în mod necesar asigurarea posibilității de a o utiliza pentru toți cei care au un drept, un interes legitim, capacitate și calitate procesuală. **Condiția ca dispoziția legală criticată pentru neconstituționalitate să aibă legătură cu soluționarea cauzei este, evident, necesară, dar și suficientă.**”

Curtea a mai constatat că „prin aplicarea rigidă a condiției ca legea sau ordonanța să fie «în vigoare» la data ridicării excepției, ca și la data soluționării acesteia de Curtea Constituțională, se înlătură de la controlul de constituționalitate dispozițiile legale determinante în soluționarea cauzei”.

În aceste condiții, Curtea va analiza constituționalitatea dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, ca și pe cele ale art. 237 alin. (7) din aceeași lege, întrucât și-au produs efectele față de autorul excepției de neconstituționalitate, potrivit principiului *tempus regit actum*.

Curtea constată că susținerile autorului excepției de neconstituționalitate sunt neîntemeiate. Legiuitorul are competența de a reglementa, cu respectarea dispozițiilor constituționale, activitatea societăților comerciale. Faptul că după înființarea unei societăți comerciale au fost edictate noi

reguli care guvernează activitatea acestora pe viitor nu constituie o încălcare a principiului neretroactivității legii civile prevăzut de art. 15 alin. (2) și nicio încălcare a principiului separației puterilor în stat.

În ceea ce privește încălcarea art. 16 din Constituție, prin Decizia nr. 238 din 20 martie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 2 mai 2007, Curtea a reținut că prevederile art. 237 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 31/1990 se aplică fără discriminare tuturor subiecților de drept la care se referă, și anume tuturor societăților comerciale care nu au depus, în cel mult 6 luni de la expirarea termenelor legale, situațiile financiare anuale sau alte acte care, potrivit legii, se depun la oficiul registrului comerțului.

De asemenea, nu se poate reține incidența art. 52 din Constituție care se referă la vătămarea unui drept ori într-un interes legitim al unei persoane, de o autoritate publică, printr-un act administrativ sau prin nesoluționarea în termenul legal al unei cereri, precum și la răspunderea patrimonială a statului pentru prejudiciile cauzate prin erorile judiciare și nici incidența art. 23 din Constituție care se referă la libertatea individuală a persoanei fizice.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 53 din Constituție, Curtea reține că acestea sunt aplicabile numai în ipoteza în care există o restrângere a exercitării drepturilor și libertăților fundamentale ale cetățenilor, restrângere care, astfel cum s-a arătat anterior, în cazul de față nu s-a constatat.

Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură a schimba jurisprudența Curții Constituționale, soluția și considerentele acestei decizii își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, inclusiv în privința art. 237 alin. (7) din Legea nr. 31/1990.

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 237 alin. (1) lit. b) și alin. (7) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Societatea Comercială „Comprodexim” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.694/3/2010 al Tribunalului București — Secția a VI-a comercială.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 847

din 23 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății

Augustin Zegrean	— președinte	Ion Predescu	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător	Fabian Niculae	— magistrat-asistent
Iulia Antoanella Motoc	— judecător		

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Carmen-Cătălina Gliga.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) și ale art. 257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Aurelian Cornel Cioran în Dosarul nr. 3.740/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 8 septembrie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 3.740/30/2010, **Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) și ale art. 257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății.**

Excepția a fost invocată de Aurelian Cornel Cioran, într-un dosar având ca obiect anularea unui act administrativ.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate încalcă dispozițiile constituționale invocate, întrucât impun persoanelor care realizează activități independente plata obligatorie, prin efectul legii, a contribuției pentru asigurările sociale de sănătate, transformând, astfel, un drept fundamental — dreptul la ocrotirea sănătății — într-o obligație, ceea ce determină, în opinia acestuia, o supraimpozitare nejustificată a veniturilor realizate de această categorie de cetățeni.

Tribunalul Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile de lege criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie prevederile art. 208 alin. (3) și art. 257 din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 372 din 28 aprilie 2006. Examinând susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că, în realitate, obiectul acesteia îl constituie prevederile art. 208 alin. (3) și art. 257

alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, care au următorul conținut:

— Art. 208 alin. (3): „*Asigurările sociale de sănătate sunt obligatorii și funcționează ca un sistem unitar, iar obiectivele menționate la alin. (2) se realizează pe baza următoarelor principii:*

a) *alegerea liberă de către asigurați a casei de asigurări;*
b) *solidaritate și subsidiaritate în constituirea și utilizarea fondurilor;*

c) *alegerea liberă de către asigurați a furnizorilor de servicii medicale, de medicamente și de dispozitive medicale, în condițiile prezentei legi și ale contractului-cadru;*

d) *descentralizarea și autonomia în conducere și administrare;*

e) *participarea obligatorie la plata contribuției de asigurări sociale de sănătate pentru formarea Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;*

f) *participarea persoanelor asigurate, a statului și a angajatorilor la managementul Fondului național unic de asigurări sociale de sănătate;*

g) *acordarea unui pachet de servicii medicale de bază, în mod echitabil și nediscriminatoriu, oricărui asigurat;*

h) *transparența activității sistemului de asigurări sociale de sănătate;*

i) *libera concurență între furnizorii care încheie contracte cu casele de asigurări de sănătate.”;*

— Art. 257 alin. (2) lit. b): „*Contribuția lunară a persoanei asigurate se stabilește sub forma unei cote de 6,5%, care se aplică asupra: [...]*

b) *veniturilor impozabile realizate de persoane care desfășoară activități independente care se supun impozitului pe venit; dacă acest venit este singurul asupra căruia se calculează contribuția, aceasta nu poate fi mai mică decât cea calculată la un salariu de bază minim brut pe țară, lunar;”.*

În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 16 — *Egalitatea în drepturi*, art. 34 — *Dreptul la ocrotirea sănătății* și art. 56 — *Contribuții financiare*.

Examinând susținerile autorului excepției de neconstituționalitate, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate, întrucât obligativitatea asigurării și a contribuției la sistemul asigurărilor sociale de sănătate trebuie analizată în legătură cu un alt principiu ce stă la baza acestui sistem, anume cel al solidarității. Astfel, datorită solidarității celor care contribuie, acest sistem își poate realiza obiectivul principal, respectiv cel de a asigura un minimum de asistență medicală pentru populație, inclusiv pentru acele categorii de persoane care se află în imposibilitatea de a contribui la constituirea fondurilor de asigurări de sănătate. Dispozițiile art. 208 alin. (3) din Legea nr. 95/2006 reprezintă, de fapt, o expresie a prevederilor constituționale care reglementează ocrotirea sănătății și a celor care consacră obligația statului de a asigura protecția socială a cetățenilor.

De altfel, prin Decizia nr. 705 din 11 septembrie 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 736 din 31 octombrie 2010, Curtea a statuat că sistemul asigurărilor sociale de sănătate își poate realiza obiectivul principal datorită solidarității celor care contribuie.

În ceea ce privește dispozițiile art. 257 alin. (2) lit. b) din lege, Curtea a statuat, prin Decizia nr. 56 din 26 ianuarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 164 din 21 februarie 2006, și Decizia nr. 539 din 27 iunie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 661 din 1 august 2006, că este firesc ca valoarea contribuției să difere de la persoană la persoană, în funcție de cuantumul veniturilor realizate. Această diferență este rezonabilă și justificată de situația obiectiv deosebită în care se află persoanele care

realizează venituri mai mari față de cele ale căror venituri sunt mai reduse, precum și de principiul solidarității și subsidiarității în colectarea și utilizarea fondurilor, aplicabil în materia asigurărilor sociale de sănătate.

De asemenea, Curtea a reținut că principiul constituțional al așezării juste a sarcinilor fiscale pentru suportarea cheltuielilor publice impune diferențierea contribuției persoanelor care realizează venituri mai mari. De altfel, cota de contribuție, exprimată procentual, este unică, neavând caracter progresiv, astfel că diferența valorică a contribuției este determinată de nivelul diferit al venitului.

Mai mult, prin Decizia nr. 934 din 14 decembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 53 din

Pentru motivele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 208 alin. (3) și ale art. 257 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 95/2006 privind reforma în domeniul sănătății, excepție ridicată de Aurelian Cornel Cioran în Dosarul nr. 3.740/30/2010 al Tribunalului Timiș — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 23 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Fabian Niculae

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 891

din 30 iunie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Ionița Cochintu	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Simona Ricu.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriela Luminița Lascu în Dosarul nr. 24.853/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, cu referire la jurisprudența Curții Constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Decizia civilă nr. 1.383 din 11 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 24.853/3/2010, **Tribunalul București — Secția a V-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Gabriela Luminița Lascu, într-o cauză civilă având ca obiect ordonanță președințială.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate elimină dreptul la un proces echitabil, judecătorul soluționând cauza fără a analiza în concret raporturile juridice dintre părți. Aceste dispoziții instituie o procedură care nu permite părților să susțină excepții de fond și să se apere prin administrarea mijloacelor de probă și nici instanței să examineze fondul cauzei.

Tribunalul București — Secția a V-a civilă opinează că excepția este neîntemeiată.

Potrivit dispozițiilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului, precum și

Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctul de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut:

„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Gabriela Luminița Lascu în Dosarul nr. 24.853/3/2010 al Tribunalului București — Secția a V-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 30 iunie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREAN

Magistrat-asistent,
Ioanița Cochințu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 948

din 7 iulie 2011

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă

Augustin Zegrean	— președinte	Ion Predescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător	Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător	Tudorel Toader	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător	Andreea Costin	— magistrat-asistent
Mircea Ștefan Minea	— judecător		

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Antonia Constantin.

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurorail” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.603/299/2010 al Judecătoria Sectorului 1 București.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 3 iunie 2010, pronunțată în Dosarul nr. 15.603/299/2010, **Judecătoria Sectorului 1 București a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurorail” — S.R.L. din București într-o cauză având ca obiect suspendarea executării silite pe calea ordonanței președințiale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia arată că textul legal criticat este neconstituțional, întrucât nu impune obligativitatea plății cauțiunii, astfel încât se creează o procedură paralelă prin care sunt eludate normele legale care instituie obligativitatea plății cauțiunii, nefiind astfel respectat dreptul persoanei la un proces echitabil, care implică egalitatea de arme a părților. Dispozițiile criticate creează un dezechilibru procesual și împiedică creditorul să promoveze un recurs efectiv împotriva unui act procedural, în timp ce debitorul este favorizat prin lipsa obligației de plată a cauțiunii, legiuitorul reglementând o situație privilegiată pentru acesta din urmă.

Judecătoria Sectorului 1 București consideră că excepția de neconstituționalitate ridicată este neîntemeiată, întrucât ordonanța președințială reprezintă o procedură specială, iar legiuitorul este în drept să edicteze astfel de norme.

Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze prezenta excepție.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 581 din Codul de procedură civilă, care au următorul cuprins:

„Instanța va putea să ordone măsuri vremelnice în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Cererea de ordonanță președințială se va introduce la instanța competentă să se pronunțe asupra fondului dreptului.

Ordonanța va putea fi dată și fără citarea părților și chiar atunci când există judecată asupra fondului. Judecata se face de urgență și cu precădere. Pronunțarea se poate amâna cu cel mult 24 de ore, iar motivarea ordonanței se face în cel mult 48 de ore de la pronunțare.

Ordonanța este vremelnică și executorie. Instanța va putea hotărî ca executarea să se facă fără somație sau fără trecerea unui termen.”

Autorul excepției susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 care consacră egalitatea în drepturi, ale art. 20 referitoare la tratatele internaționale privind drepturile omului, ale art. 21 privind accesul liber la justiție, ale art. 24 privind dreptul la apărare, ale art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și ale art. 124 privind înfăptuirea justiției din Constituție, precum și ale art. 6 paragraful 1 referitoare la dreptul la un proces echitabil, ale art. 13 privind dreptul la o cale efectivă de atac, ale art. 14 referitoare la interzicerea discriminării și ale art. 18 privind limitarea aplicării restrângerii drepturilor din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 2 privind drepturile și libertățile omului, ale art. 7 referitoare la egalitatea oamenilor în fața legii și ale art. 11 care consacră prezumția de nevinovăție din Declarația Universală a Drepturilor Omului, ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție privitor la interdicția generală a oricărei forme de discriminare, ale art. 14 pct. 1 privind egalitatea oamenilor în fața legii din Pactul internațional privind drepturile civile și politice.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că s-a pronunțat în numeroase cazuri asupra excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, statuând că acestea sunt constituționale. Astfel, prin Decizia nr. 167 din 8 februarie 2011, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 304 din 3 mai 2011, Decizia nr. 244 din 4 martie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 288 din 14 aprilie 2008, și Decizia nr. 426 din 10 mai 2007, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 391 din 11 iunie 2007, Curtea a reținut, în esență, că textul de lege criticat instituie o procedură specială potrivit căreia instanța de judecată poate dispune, prin ordonanță președințială, luarea unor măsuri cu caracter vremelnic a căror urgență este justificată de necesitatea evitării prejudicierii unor drepturi sau interese legitime. Ca atare, nu se poate reține contrarietatea dintre aceste dispoziții și cele ale art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece acestea nu sunt aplicabile doar unei categorii de persoane, ci oricărei persoane aflate în situațiile menționate în ipoteza normei. De asemenea, Curtea a arătat că prin textul de lege criticat nu numai că nu se aduce vreo îngrădire dreptului persoanei la apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor sale legitime, ci, dimpotrivă, se creează posibilitatea pentru cel vătămat într-un drept legitim de a se adresa justiției în cazuri grabnice, pentru păstrarea unui drept care s-ar păgubi prin întârziere, pentru prevenirea unei pagube iminente și care nu s-ar putea repara, precum și pentru înlăturarea piedicilor ce s-ar ivi cu prilejul unei executări.

Întrucât nu au apărut împrejurări noi care să determine schimbarea jurisprudenței Curții Constituționale în această materie, soluția adoptată în precedent, precum și considerentele pe care aceasta se întemeiază își mențin valabilitatea și în cauza de față.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 581 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Societatea Comercială „Eurorail” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 15.603/299/2010 al Judecătorei Sectorului 1 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 7 iulie 2011.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
AUGUSTIN ZEGREANMagistrat-asistent,
Andreea Costin

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.roAdresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

